

Ἡμερησίως τῶν Κυριῶν

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

ΣΥΝΤΑΞΣΟΜΕΝΗ ΥΠΟ ΚΥΡΙΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ
ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ

Συνδρομηταὶ ἐγγράφονται εἰς τὸ γραφεῖον
τῆς ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΝ
καὶ παρὰ τῆς Βιβλιοπωλείου Βίλμπεργ.

Ἐν τῇ Ἐξωτερικῇ δὲ παρ' ἅπασιν
τοῖς ἀντιπροσώποις ἡμῶν.

Σώματα πλήρη τοῦ α' ἔτους εὐρίσκονται παρ' ἡμῶν καὶ παρ' ἅπασιν τοῖς ἀντιπροσώποις ἡμῶν.

Διὰ τὰ ἀνυπόγραφα ἄρθρα εὐθύνεται ἡ συντάκτις αὐτῶν κυρία Καλλιρρόη Παρρέν.

Τὰ πεμπόμενα ἡμῶν χειρόγραφα δημοσιεύονται ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφονται. Ἄνυπόγραφα καὶ μὴ ἀηλοῦντα τὴν διαμνην τῆς ἀποστολῆς δὲν εἶναι δεκτὰ— Πᾶσα ἀγγελία ἀφορῶσα εἰς τὰς Κυρίας γίνεται δεκτὴ.

Αἱ μεταβάλλουσαι διεύθυνσιν ὑφείλουσι νὰ ἀποστέλλωσι γραμματόσημον 50 λεπτ.

Συνδρομὴ ἑτήσια προπληρωτέα
Διὰ τὸ ἐσωτερικόν..... Δρ. 5
Διὰ τὸ ἐξωτερικόν φρ. χρ. 8

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ

Ὁδὸς Μουσῶν καὶ Βουλῆς

Γραφεῖον ἀνοικτὸν καθ' ἑκάστην ἀπὸ 10—12 π. μ.

Πᾶσα παρατήρησις ἐπὶ τῆς ἀποστολῆς τοῦ φύλλου γίνεται δεκτὴ μόνον ἐντὸς 8 ἡμερῶν.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Τὰ κατὰ τὸ Ἀρσάκειον Γ' — Αἱ γυναῖκες ἐν Μεξικῇ (ὑπὸ κ. Εἰρήνης Λαχανᾶ). — Αἱ Ἀγγλίδες ἐν τῇ μαγειρικῇ τέχνῃ (ὑπὸ κ. Μαρίας Βελλῆ). — Ἡ Ξενητεία (ποίημα ὑπὸ κ. Ἀδαμαντίας Ἀπέρη). — Ὁ κόσμος τῶν ἐντόμων (ὑπὸ δεσποινίδου Τούλας Κόκκαλη). — Ὁ χρυσὸς καὶ ὁ ἄργυρος ἐν τῇ θαλάσῃ (ὑπὸ κ. Ἐλένης Γεωργιάδου). — Γυναικεῖος κόσμος. — Θεάτρον. — Ποικίλα ἐσωτερικὰ καὶ ἐξωτερικὰ. — Ἀλληλογραφία. — Συνταγή. — Συμβουλή. — Γνωστοποιήσεις. — Ἐπιφυλλίς.

ΤΑ ΚΑΤΑ ΤΟ ΑΡΣΑΚΕΙΟΝ

Γ'.

Πᾶν ἔθνος καὶ πᾶσα φυλὴ τὴν ἰδίαν ἐπιδιώκουσα πρόδον ὀφείλει πρὸ παντὸς νὰ προφυλαχθῇ ἀπὸ τοῦ κινδύνου τῆς ψευδοπαιδείας, τῆς ἐκ βάρθρων ὑποκαταστάσεως τὴν ἐθνικὴν εὐδαιμονίαν καὶ εἰρήνην, τὰ δημόσια ἤθη καὶ αὐτὴν ἔτι τὴν ἀτομικὴν τῶν προσώπων ἐλευθερίαν. Ἐν αὐτῇ γονιμοποιεῖται ἢ πρὸς τοὺς νόμους περιφρόνησις, ἢ διαφθορὰ τῶν ἠθῶν, ἢ πρὸς τὸ καθῆκον ἀδιαφορία, ἢ ὑπὸ πᾶσαν μορφήν ἀπειθεία, ἢ ὀκνηρία, τὰ πάθη, τὸ ἐγκλημα.

Ἴδου ὅτι ἡμεῖς λησμονοῦμεν ἢ μᾶλλον ἀγνοοῦμεν. Ἐὰν ἡ Ἑλλάς ἀπὸ τῆς εἰς ἐλεύθερον κράτος ἰδρύσεως αὐτῆς, ἐφρόντιζε νὰ μὴ ἐμπέσῃ εἰς τὰ τῆς ψευδοπαιδείας δίκτυα, δὲν ἠθέλομεν σήμερον παρίστασθαι πρὸ τῆς τρομερᾶς πραγματικότητος τῶν κατακλυζουσῶν ἡμᾶς ἐκάστοτε δολοφονιῶν καὶ αὐτοκτονιῶν. Δὲν ἠθέλομεν εὐρίσκεισθαι ἐν διαρκεῖ ἐμφυλίῳ στάσει, ἐν αἰωνίοις οἰκογενειακοῖς σπαραγμοῖς.

Αἱ γυναῖκες ἐν παρομοίαις κοινωνικαῖς ἀποσυνθέσεσι φαίνονται πρόσωπα παθητικὰ, διότι σπανίως αὐταὶ βάρουσι τὰς χεῖρας εἰς τὸ αἶμα. Καὶ ὅμως αὐταὶ μορφῶνται τὰς καρδίας καὶ διαπλάττουσι τὰ ἤθη τῶν ἀνδρῶν, αὐταὶ κρα-

τοῦσι τὰ ἤγια τῆς οἰκογενείας. Αὐταὶ ρίπτουσιν ἐν τῇ παιδικῇ καρδίᾳ τὸν σπόρον τοῦ καλοῦ καὶ τοῦ κακοῦ, ὅστις ἐν τῇ ἀνδρικῇ ἡλικίᾳ ἀναπτυσσόμενος ὀδηγεῖ τὸν ἄνδρα εἰς τὴν κακίαν ἢ τὴν ἀρετήν.

Εἰς πάντα λοιπὸν χρόνον, εἰς πᾶσαν αὐτοκτονίαν, ὑποκρύπτεται καὶ εἰς ἀκούσιος καὶ ἀσυνείδητος ἠθικὸς αὐτουργός: *Μία Μήτηρ*. Ἡ ἀλήθεια αὕτη εἶναι τόσο φρικώδης, ὅσον καὶ μεγάλη. Ἄλλ' ἐὰν ἡ μήτηρ εἶναι ἀκούσιος αὐτουργός τοῦ κακοῦ, ἢ μορφύουσα καὶ διαπλάττουσα τὸ πνεῦμα καὶ τὴν καρδίαν αὐτῆς σχολῆ εἶναι ὁ μοχλός, δι' οὗ τὸ κακὸν τελεῖται.

Ἐνταῦθα ἀνάγκη νὰ ἐπιστήσῃ τὴν προσοχὴν αὐτῆς ἡ Κυβέρνησις. Ἐὰν ἡ ἐν τῷ Ἀρσάκειῳ καὶ τοῖς δημοτικοῖς τοῦ κράτους παρθεναγωγείαις ἀπὸ πεντηκονταετίας παρεχομένη παιδεία ἦν ὑγιής, ἡ κοινωνία ἡμῶν ἠθελεν ἀπολαμβάνει σήμερον ἀντὶ τοῦ ἀδίκως χυνομένου τῶν τέκνων αὐτῆς αἵματος, τοὺς θησαυροὺς τῆς εὐνομίας, τῆς ἀγάπης καὶ τῆς προόδου.

Εἰς καὶ μόνος καθ' ἅπασαν τὴν περίοδον τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ σταδίου τῆς Ἑλλάδος κατενόησε τὴν περὶ τῆς ἐκπαιδεύσεως τῆς κόρης μεγάλην ταύτην ἀλήθειαν. Ὁ αἰμίμητος Λέων Μελάς, ὁ ἐπὶ πολλὰ ἔτη χρηματίσας σύμβουλος τοῦ Ἀρσάκειου, ὁ καὶ δωρεὰν παιδαγωγός τῆς ἐν αὐτῷ σπουδαζούσης θηλείας νεολαίας. Ὁ σοφὸς τοῦ Γεροστάθη συγγραφεὺς ἐφήρμοσεν, ἐφ' ὅσον τῷ ἐπετράπη ὑπὸ τῶν περιστάσεων, τὰς περὶ τῆς γυναικείας μορφώσεως εὐαγγελικὰς ἀρχὰς του, τὰς γλαφυρῶν καλῶν ἐκτεθειμένων ἐν τῷ προλόγῳ τῆς παιδαγωγίας, ἢν χάριν τῶν πνευματικῶν τέκνων του ἐξεπώνησεν.

Τούτου ἐκλείψαντος ὑπὸ τοὺς θόλους τοῦ Ἀρσάκειου ἐνεκαθιδρύθη μικροσκοπικὸν σύνταγμα μετὰ τὰ κόμματα καὶ τοὺς ματάρχας του, μετὰ τὰ ρουσφέτια καὶ τοὺς βουλευτάς του,

με τους προστάτας και προστατευόμενους του, με τους έκλογες και εκλεκτούς του, με τας ραδιουργίας και αγοροπωλησίας του, και η εκπαιδευσις των άτυχων έλληνιδων έξαρτάται, ούχι πλέον εκ της πραγματικης παιδαγωγικης αξίας του προσωπικού αυτού, ούχι εκ της πατριχης, φιλοκερδους και συνετης μερίμνης των μελών του συμβουλίου του, άλλ' εκ τής συγκρούσεως η συμφωνίας των συμφερόντων των μεν προς τα των δε και εκ της άμοιβαίας παραχωρήσεως άγροψηφικων ρουφετίων. Και βλέπει τις μετ' εκπλήξεως τινος των συμβούλων τούτων πάντα άλλον σκοπόν η τον της γυναικειάς διαπλάσεως προτιθεμένουσ. Τινάς των καθηγητών τούτων, παν άλλο παρέχοντας η πνευματικην τροφήν καταλληλον και εύπεπτον, άνθρωπος με τρόπους σκαιούς, αληθείς έγωϊστάς, ύπολογίζοντας μάλλον τα παρεχόμενα δευτερόλεπτα η το ταις μαθητριάς εκ της διδασκαλίας αυτών παρεχόμενον κέρδος. Και βλέπομεν διδασκαλίσσας τινάς εις την άπόκτησην των ιστορικων εν τοις χρονικοις του 'Αρσακειου καταστάτων χρυσών μετ' παιδαγωγικού (3) ένθουσιασμού επιδιδόμενας, τέλος τοιαύτας, οίας έμόρφωσεν αυτάς η υπό τοιούτους όρους κατηρτισμένη σχολή.

Και βλέπομεν τέλος πολλάς των νεαρών ελληνιδων μας, το έγκαύχημα, το άνθος, την ζωην της κοινωνίας, ψυχράς, άξεστους, άμαθεις, έγωϊστριάς, με πρόσωπα πλαδαρά, με ύφος σαρκαστικόν, γελώσας όταν οι άλλοι συζητώσι, γελώσας όταν οι άλλοι θρηνώσι, γελώσας όταν οι άλλοι άποθνήσκωσιν.

Και έρωτώμεν αυτάς μετ' εκπλήξεως τί έδιδάχθησαν, πώς έξεπαιδεύθησαν! Μας άπαντώσι δε ύπερόφανοι ότι γνωρίζουσι τον "Όμηρον, τον Σοφοκλέα, τον Θουκυδίδην, ένφ' ημεις καλώς γνωρίζομεν, ότι και τους άπλουστέρους των συγγραφέων άδυνατούσι να έννοήσωσι. Διότι ο διδάξας αυτάς διδάσκαλος θυσιάζει πάντοτε το ύφος, τας ιδέας του συγγραφέως εις την ξηράν γραμματικην και τυπικην ανάλυσιν. Ουδέποτε ένεντρύφησαν αυται εις τους άπεράντους λειμώνας της 'Ελληνικής μεγαλοφυίας, ουδέποτε άπεγεύθησαν του εύχύμου αυτης καρπού, περιορισθείσαι εις τας ύπό του διδασκάλου ένεργουμένης τρυφάς και έγχειρήσεις του άγεύστου και δυσπέπτου αυτού φλοιού. Μάτην διατυμπανίζουσι την εισαγωγήν νέων συστημάτων. Έάν το σύστημα των διδασκαλισσών έτροποποιήχη, το σύστημα των διδασκάλων έμεινε πάντοτε το αυτό, πάντοτε σχολαστικόν, ξηρόν, μονότονον.

Οί διδάσκαλοι, ως βλέπετε, είναι ισόβιοι, ως και οι σύμβουλοι. Άλληλοθαυμάζονται και άλλαλοεκλέγονται. Μη η γενική του 'Αρσακειου εποπτεία και έξέλεγκις δεν ανατίθεται εις τους **ισοβίους** κ. κ. Συμβούλους αυτού! Μη διδασκαλεία, μαγειρεία, ίματιοθήκαι, πλυσταρεία, και όψοφυλακεία δεν διευθύνονται, επιτηρώνται, και έξελεγγωνται υπό των Κυριών τούτων. Μη κοσμήτριάς δεν διορίζονται μόνον επί φιλω όνόματι και τοιαυται προσθεθηκυίας ηλικίας, και δλωσ άδαιεις παιδαγωγικων γνώσεων, ένφ' άλλαι δραστήρια, ένεργητικά, διακρινόμεναι επί πολυμαθεία, έντελωσ άπομακρύνονται!

Στρέψατε εν βλέμμα προς την δύσιν. Μελετήσατε τους κανονισμούς και τα προγράμματα εκείνων, μελετήσατε τα

αστήματα και τας μεθόδους των. 'Η Γερμανία, η 'Αγγλία, η Γαλλία, έλαττοι τας ώρας των μαθημάτων, καταργει την κατ' ιδίαν μελέτην. Τας νεκράς γλωσσάς ως την 'Ελληνικην και Λατινικην διδάσκουσιν ως νεκράς. 'Αδιαφοροῦσι διά την γραμματικην και το Συντακτικόν των, έντροφώσιν όμως εις το πνεύμα και το ύφος των άθανάτων εκείνων συγγραφέων, μελετώσι το ύφος των ιδεών αυτών, την ιστορίαν της φιλοσοφίας και φιλολογίας των. 'Ερωτήσατε τας άποφοίτους του 'Αρσακειου! τι έπεδιώκεν ο Σωκράτης, τί ο Πλάτων, ποια τα αστήματα αυτών! τι έγγραφεν ο Ξενοφών, τί ο Πλούταρχος, τί ο Θουκυδίδης, τί ο 'Όμηρος! Το άγνοουσι. Μη έμαθον άλλο τι η ανάλυσιν προτάσεων και άποστήθησι σημασιων ώρισμένων λέξεων, ως την έπαύριον έχουσιν ήδη λησμονήσει.

Πού αί τόσον χρήσιμοι διά την εποχήν ταύτην ξέναι γλώσσαι, πού αί πρακτικέ γνώσεις, πού η νεώτερα 'Ελληνική φιλολογία και η ιστορία αυτης! Πού αί ιστορικά, κοινωνικά και ηθικά έκθέσεις, δι' ον αί μαθήτριάς έξασκούνται εις το εκθέτειν σαφώς τας ιδέας των. Δεν μένει καιρός διά τα μικρά αυτα πράγματα. 'Αντιγράφουσι την άνέκδοτον ιστορίαν του κ. Βιώνη και την ακατάληπτον Φυσικην του κ. Μητσοπούλου. Γράφουσι **Ήαλακιάς και Λαθαράς εξηγήσεις**.

Καταργήσατε το σχολαστικόν αυτό σύστημα. *'Ητο ύσως καλόν διά την εποχήν, καθ' ην κόσμος της γυναικος έθνευρίτο η άμάθεια, η άπειρία και η άδαημοσύνη της. 'Ιδρύσατε, ως εν Εύρώπη βιβλιοθήκας, περιλαμβανούσας συγγράμματα της νεωτέρας φιλολογίας. Συνδέσατε η μάλλον στηρίζατε την μόρφωσιν των μαθητριών επί της καταρτίσεως της σχολικης βιβλιοθήκης. 'Εν Εύρώπη καταργούνται μαθήματα συστηματικά, και άπαγορεύεται η πνευματική καταπόνησις της κόρης. 'Εξοικειούται όμως αυτη εις την κατά βούλησιν έκλογήν και μελέτην διαφόρων έργων κλασσικων η μη συγγραφέων. Μανθάνουσι την ιστορίαν, αναγινώσκουσι τερπνάς ιστορικάς διηγήσεις του περιπετειώδους βίου στρατηγού, ήγεμόνος η πρίγκηπος τινος. Μανθάνουσι Γεωγραφίαν, ένταύτην δε ήθη και έθιμα διαφόρων λαών, αναγινώσκουσι περιηγήσεις και περιγραφάς διασήμεων περιηγητών. Μανθάνουσι την ιστορίαν της γλώσσης των, την ιστορίαν της γραμματικής των, διασκεδάζουσαι, παίζουσαι και ούδαμως καταπονόμεναι. Βλέπετε την δεκαπενταετιδα βιβλιοθηκάριον, με τους καταλόγους και τα καταστατικά της, μετ' ζήλου εκπληρούσαν τα ύπό της τιμητικής θέσεως της επιβαλλόμενα καθήκοντα. Μνον δια του τρόπου τούτου αί μαθήτριάς αποκτώσι την σωτήριον έξιν της σοβαράς και έσκεμμένης μελέτης, ην μεταδίδουσι και τοις οικείοις αυτών.

Ούτω δε μορφονόμεναι αί κόραι καθίστανται καλά πολίτιδες και καλά γυναικες. 'Ως σύζυγοι και μητέρες γνωρίζουσι ότι οφείλουσι να ανψωθώσιν εις την περιωπήν εκείνην, εις ην τιθείσιν αυτάς ο σμερινός βίος, άποβαίνουσι δε δια μέν τους συζύγους και σύντροφοι, φίλοι, σύμβουλοι, και βοηθοι, πολύτιμοι δε της πατρίδος παράγοντες και υγιείς τροφοί του έθνους.

Η ΓΥΝΗ EN ΜΕΞΙΚΩ

'Ως εν τη 'Ανατολή ούτω και εν Μεξικώ ελάχιστα έρχεται η γυνή εις συγχρώτισιν μετ' ζένων και μάλιστα κλίνει τις ν' άποδώτη εις ανατολικήν επίδρασιν τον τοιούτον κατά το ήμισυ εκούσιον έγκλεισμόν των γυναικων. Οί Μαυριτανοι κατέλιπον εν 'Ισπανία πολλά των ήθων και έθίμων αυτών και οτε μετ' δύο περίπου εκατονταετηρίδας οί 'Ισπανοι έγένοντο κύριοι του Μεξικου μετήνεχον ένταύθα και τα παρ' εκείνων κληρονομηθέντα ήθη. 'Εν 'Ισπανία ένεκα των μετ' της λοιπής Εύρώπης συχών σχέσεων εξέλιπον βαθμηδόν τα Μαυριτανικά ήθη, άλλ' εν Μεξικώ, τη από παντός του κόσμου άποκεκλεισμένη ταύτη χώρα, παρέμειναν μέχρις έσχάτων τα πάντα εις ην κατάσταση έντρον η διετάξαν οι κατακτηταί αυτού 'Ισπανοί. 'Ως δε ο Μεξικανός άγρότης άροτριά έτι διά του αυτού άρχετύπου άρότρου, δι' ου οι Σύριοι και οι Αίγύπτιοι, και ως οι μεγάλοι γαιοκτήμονες ζώσιν έτι εν τοις τιμαριωτικώ τω τρόπω μετ' πύργων και επάλξεων φρουρίους αυτών, καθως οι Μαυροι άλλοτε εν 'Ισπανία και σήμεραν έτι εν Μαρόκω, ούτω διετηρήθησαν έπίσης εν Μεξικώ παρ' ταις χριστιανίς γυναιξί και τινες συνήθειαι του χαρεμίου.

Αί οικίαι έχουσιν, εν γένει, σκυθρωπήν έξωτερικην όψιν μετ' των βρειων και σιδηροθωρήκτων θυρών αυτών και των σιδηροφράκτων παραθύρων και όμοιάζουσι μάλλον προς φρούρια. 'Αλλ' αν κατά τύχην ρίψη τις το βλέμμα διά μέσου του μικρού φεγγίτου της θύρας εις την αυλήν, θέλει ιδει τα ώραίότατα άνθη και τους χαριεστάτους θάμνους των τροπικων.

Εις τας άψιδωτάς στοάς, αιτινες περιβάλλουσι τας μεξικανικας οικίας και από των τεσσάρων πλευρών, βλέπει τις πολυχρόους ψιττακούς και μεγάλα κλωθία περιέχοντα διάφορα ώδικά πτηνά. 'Οπισθεν των σιδηρών δρυφράκτων των παραθύρων 'Ιστανταιπολυάριθμοι γάστραι άνθρων, και περιπατών τις ανά τας ήρέμους όδους δύναται πολλάκις να ιδη την μικράν χειρα ώραίας **Senorita** άποσπώσαν τα μελαρμένα φύλλα, ποτιζουσαν τα φυτά η θωπέουσαν τα πουλάκια. Γυναικες αγαπώσαι τα πτηνά, την μουσικην και τα άνθη, είναι πάντοτε αγαθαί. Ούχι δε μόνον εν τη πρωτευούση, άλλ' και εις τας άλλιας καλύβας των 'Ινδων, εν Γουατεμάλα, 'Υουκατάνη, και 'Οαζάκα, βλέπει τις λαμπροποικίλους ψιττακούς, πτηνά ώδικά και άνθη.

Αίθουσαι ύποδοχής ελάχισται ύπαρχουσιν ανοικταί και εν αυτη τη πρωτευούση του Μεξικου, οι δε ολίγοι άνδρες μεθ' ον αναστρέφονται αι Μεξικαναι εν αυταις, άνήκουσι σχεδόν άποκλειστικώς εις τον συγγενικόν κύκλον. 'Εν ταις όδοις, εν τοις έμπορικοις καταστήμασιν η περι το δειλι κατά τους εν ταις πλατείαις περιπάτους παρατηρεί τις τας γυναικας εν ταις μετ' άλλήλων, άνευ συνοδείας άνδρων είτε πεζή μοναχ μετ' άλλήλων, άνευ συνοδείας άνδρων είτε πεζή περιπατούσας, είτε εν τοις περικόμφοις αυτων όχημασιν εποχουμένας.

Αίθουσαι κατά την ευρωπαϊκήν έννοιαν ανοικταί άπαντώσι μόνον εν τη πρωτευούση και παλιν ένταύθα μόνον παρ' τοις ζένοις προσθευταις και τισιν εμπόροις. Μικρότεροι κύκλοι συναναστροφής, εν οίς όμως δυσκόλως πρειασάγεται τις, σχηματίζονται υπό της καλουμένης άριστοκρατίας του

Μεξικου δηλ. των «Creollos», διότι οι Κρεόλοι και ένταύθα, ως και εν Κούβα και Λουίζιανη και άλλαις χώραις του Μεξικανικου κόλπου άποτελοῦσι την ύψηλοτάτην κοινωνικην περιωπήν. Είναι δε άπόγονοι των αρχαιων άριστοκρατικων οικογενειων των πρώτων 'Ισπανων ύπαλλήλων και των 'Ανδαλουσιων άποικων.

'Εν τούτοις η διαφορα μετ' αυτων της Κρεόλου γυναικος και της Μετις δεν είναι καταπληκτικη και δύναται τις εν γένει να ειπη ότι η Μεξικανη άδιακρίτως έχει θελκτικωτάτην όψιν, και περ ουχι πάντοτε συμφώνως προς τας απαιτήσεις της ευρωπαϊκης φιλοκαλίας.

'Η Μεξικανη είναι το πρότυπον οικουρου, γλυκειας, πλην και εμπαθοῦς γυναικος καιτοι δε εύρίσκειται εις ταπεινήν βαθμίδα πνευματικης προόδου, άρέσκει και ελκύει ένεκα του κατ' έξοχήν γυναικειου αυτης χαρακτηρος, της χάριτος και της απλότητος αυτης, υπό την όποιαν όμως, ως έρρήθη ήδη, ύποκρύπτεται ένίοτε η διαπυροτέρα εμπάθεια.

Αί Μεξικαναι ύπολείπονται των γυναικων των βορειων 'Ηνωμένων Πολιτειων κατά την φιλάρεσκον επιτηθευσιν της περιβολης και δεν βλέπει τις παρ' ταύταις, ως παρ' τη κόρη των Yankee τα επιβλαβώς συνεσφιγμένα περικόρμια, τους κολοσιαιους a la Rubens η Gainsbourogh πίλους, τους κεκοσμημένους ύπό πτερων, ύπό φωλεων πτηνων, η ύπό ολοκληρων άνθωνων, ουδε έσθητας περιπάτου εν ψιττακώδει χρωματισμώ μετ' περιπτύχων, ταινιων και κοσύμβων.

Κατά τας πρωϊνάς ώρας αι Μεξικαναι σπανίως είναι έραται, άσχολούμεναι εις τα του οικου αυτων, αι δε κακαι γλώσσαί λέγουσιν ότι εν τω άτμηλήτω αυτων ίματισμώ είναι δυσειδεις και άνευ χάριτος.

Πιθανόν τουτο άλλ' εν ταις όδοις φαίνονται χαριεστάτα, και έρασιωτάτα ανακαλοῦσαι τας συγγενεις αυτων 'Ανδαλουτίας η τας Γαλλιδας της μεσημβρινης Γαλλίας.

'Η εν ταις όδοις ένδυμασία αυτων συνίσταται εκ μελανος ύφάσματος, συνήθως μεν προστύχου και χονδρειδους, σπανίως δε βελουδίνου η μεταξωτου μετ' πλουσιων κεκοσμημένου τριχάπτων. 'Ενίοτε άπαντα τις και κυρίας φερούσας έσθητας κατά τον νεώτατον Ευρωπαϊκόν τρόπον, πάντοτε όμως αυται είναι φιλόκαλοι και κομψαί, προδίδουσαι παρ' ταις νεωτέραις μάλιστα αυτων, ώραιον και χαριεν αναστημα.

Αί Μεξικαναι και σήμεραν έτι δεν φέρουσι πλον. Οί μακροί και μελανες αυτων πλόκαμοι αναδέονται ύψηλά επί της κεφαλής μετ' ιδιαζούσας χάριτος και η κόμη αυτων κοσμεϊται ένίοτε υπό ρόδου. Το μέτωπον περιβάλλουσι μικροί ούλοι βόστρυχοι, επί της κομώσεως δε ταύτης εμπήγνυται το μέγα άνδαλούσιον κτένιον το συγκρατοῦν τον λεπτόν εκ μεταξωτου τριχάπτου πέπλον, τον καλούμενον **Réboso**, όστις περιβάλλων άνετως την κεφαλήν πίπτει επί των ώμων και ειτα συνεχεται φιλαρέσκως επί του στήθους, όπερ κοσμεϊ ρόδον η μικρά άνθοδέσμη. Αί χειρες αυτων καλύπτονται πάντοτε υπό χειροκτιων, έχόντων ως επί το πολυ, ανοικτόν, μαργαριτόφαιον χρωματισμόν, μελαν δε αλεξιήλιον και όμοίοχρον ριπίδιον συμπληρούσι την ένδυμασίαν αυτων.

Αί Μεξικαναι επάιρονται ιδίως, επί τη κομψότητι του ποδός αυτων, και αληθως εις ουδεμίαν χωραν δύναται τις

νά ἴδῃ μικρότερον καὶ γλαφυρότερον πόδα· ἐκτός δὲ τῆς περὶ τὸν πέπλον καὶ τὸ βυτίδιον μερίμνης καταβάλλουσι τὴν μεγαλειτέρην φροντίδα περὶ τὴν ὑπόδησιν αὐτῶν.

Καίπερ δὲ ἡ περιβολὴ αὐτῶν ἐν ταῖς ὁδοῖς εἶναι τόσῳ ἀπλῆ, ἐν τοῖς θεωρείοις τοῦ θεάτρου ὅμως φέρουσι θελκτικωτάτας εὐρωπαϊζούσας ἐνδυμασίας καὶ αἱ χρυσαλλίδες τῆς ἡμέρας μεταβάλλονται εἰς ὠραίας ψυχᾶς κατὰ τὴν νύκτα, ἀναπτύσσουσαι τόσῃ χάριν καὶ πολυτέλειαν, ὥστε θὰ ἠδύναντο καὶ εἰς Εὐρωπαϊκὴν συναναστροφὴν νὰ καταλάβουσιν ἐπίζηλον θέσιν.

Πνευματικῆς καλλιουργίας ἐν τούτοις καὶ ἑρασμίῳν καλλιτεχνικῶν ταλάντων στεροῦνται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, ἐντελῶς. Ὡς αἱ Κρεόλαι τῆς Λουίζικανῆς διδάσκονται μόνον ὀλίγα Γαλλικὰ, ἅπερ μεταχειρίζονται εἰς ἀνάγνωσιν τῶν νεωτάτων Γαλλικῶν μυθιστορημάτων, ἀγνοοῦσι δὲ τὴν γραφὴν, ὡς καὶ τὰ λοιπὰ ἐγκύκλια μαθήματα.

Ἐσχάτως μόνον συνεστήθησαν παρθενωγαγεῖα τινα πρὸς ἐκπαίδευσιν τῶν νεανίδων, τὰ δὲ ἀποτελέσματα αὐτῶν ἀπέδειξαν ὅτι δὲν εἶναι σφάλμα τῆς Μεξικανῆς γυναικός, ἂν δὲν προώδευσε μέχρι τούδε. Τέως ἀνετρέφοντο ἀποκλειστικῶς διὰ τὸν βίον τῆς οἰκογενείας. Ὡστε γνωρίζουσι καλῶς νὰ μαγειρεύωσι, νὰ πλέκωσι, νὰ ράπτωσι καὶ νὰ ἐργάζωνται παντοῖα χειροτεχνήματα μετὰ πλείστης δεξιότητος. Εἶναι ἀγαθαὶ σύζυγοι, ἀρσιωμέναι μητέρες, ἐντιμοὶ καὶ εὐλικρινεῖς.

Δὲν εἶναι ἴσως ἄγνωστον ὅτι αἱ γυναῖκες ἐν Μεξικῷ ἀγαπῶσι μεγάλως τὸ καπνίζειν, ἔχουσι μάλιστα μεγίστην δεξιότητα εἰς τὸ νὰ συστρέφωσι σιγαρέττα, τοῦτο δὲ οὐδόλως φαίνεται ἀποκρουστικόν εἰς τὸν ξένον, τὸν ἐπισκεπτόμενον τὴν χώραν ἐκείνην, ἐνθα τὰ πάντα καπνίζουνσι· τούναντίον αἱ Μεξικαναὶ παίξουσι τόσῳ ἐπιχαρίτως μετὰ τοῦ σιγαρέττου αὐτῶν καὶ βροῦσιν αὐτὸ τόσῳ ἀφελῶς, ὥστε δὲν ἔχει τις τὴν δυνάμιν νὰ τὰς ἐπιτιμήσῃ διὰ τὴν ἐξὶν ταύτην.

Ἐκτός τοῦ καπνίσματος ἀγαπῶσι μετὰ πάθος καὶ τὰ ζαχαρωτά. Εἰς οὐδεμίαν χώραν δαπανῶνται τόσα γλυκύσματα «Dolces» καὶ τόσοι ζαχαρόπηκτοι καὶ κεκρυσταλλωμένοι καρποί, οὐδὲ τόσα ἀναψυκτικά καὶ δρυσιστικά ποτά, ὅσα ἐν Μεξικῷ. Ἀντὶ ἐνός ἢ δύο λεπτῶν ἀποκτᾶ τις τὰς εὐχυμότερας τῶν τροπικῶν ὀπώρας, ἣτοι Βανάνας, Ἀνανάσας, Μάγγους κτλ. νωπάς ἢ κρυσταλλωτάς. Ἀντὶ τῆς αὐτῆς δὲ εὐτελοῦς τιμῆς προσφέρουσιν οἱ πωληταὶ ἀνά τοὺς περιπάτους εὐγευστα παγωτά καὶ σίραια ἐξ ὀποῦ καρπῶν, ἅτινα μετὰ πολλῆς προθυμίας αἱ εὐμορφοὶ Seniorita ἀγοράζουσιν.

Οὕτω διέρχεται ἡ γυνὴ ἐν Μεξικῷ τὴν νεότητά της καὶ τὴν ζωὴν αὐτῆς ἐν μέσῳ ὀπωρῶν καὶ ἀνθῶν ἐν τῷ ἡρέμῳ αὐτῆς οἴκῳ.

Εἰρήνη Λαχανᾶ
(Ἐκ τοῦ Γερμανικοῦ)

Αἱ ἀγγλίδες ἐν τῇ μαγειρικῇ τέχνῃ

Ἦτο ἅπαντες γινώσκοντες ὅτι οἱ Ἄγγλοι ὑπέτερον πολὺ περὶ τὴν τέχνην τῆς μαγειρικῆς. Ὁ Ταλεῦράνδος εἶπέ ποτε: Οἱ Ἄγγλοι ἔχουσι 50 θρησκεύματα, ἐν δὲ καὶ μόνον ἕνα θεῶμα. Ἐν τούτοις ἡ σημερινὴ ἐπίδοσις τῶν Ἄγγλων εἰς τὴν μαγειρικὴν διαφεύδει ἄρδην τὴν γινώσκων ταύτην.

Ἦτο γὰρ συστηματικὴ σχολὴ τῆς μαγειρικῆς ἐν Λονδίῳ ἰδρυθεῖσα ὑπὸ τῆς Καρ Μοσάλ, ἐνθα αἱ φοιτῶσαι ἐκμανθάνουσι τὴν τέχνην τῆς μαγειρικῆς, κατὰ τὴν ἀποφοίτησίν των δὲ προσλαμβάνουσι πτυχίον. Ἡ δὲ διευθύνσις καὶ ἐποπτεῖα ἐκτελεῖται ὑπὸ τῆς Κυρίας Μοσάλ, ἣτις παιδιόθεν εἶχεν ἀκατάσχετον κλίσιν πρὸς τὴν τέχνην ταύτην. Αὕτη ἐτελειοποιήθη παρὰ τοῖς ἐντελεστέροις ἀρχιμαγειροῖς τῶν Παρισίων καὶ Βιέννης.

Εἶναι ὠραία τριακοντοῦτις, πρακτικὴ, μεταδοτικὴ καὶ λίαν ἐγκαρτερικὴ.

Αἱ καὶ οἱ μαθητευόμενοι τῆς ἐξ εὐγνωμοσύνης τῇ ἐδωρησαντο ὠραῖον ἐξ ἀδαμάντων περιδέρακιον, ὅπερ μετ' ἐγκραυχίσεως φέρει, ὡτάκις προσκαλεῖται ἐκ τῶν ἐπαρχικῶν, ἵνα δώσῃ μαθήματα θεωρητικῆς μαγειρικῆς.

Αἱ καὶ οἱ ἀπόφοιτοι μάγειροι πτυχιούχοι ἐπιζητοῦνται ὑπὸ τῶν ἀριστοκρατικῶν οἰκῶν μετ' ἀντιμισθίαν 2,500 φρ. ἔως 4000. Πόσοι ἐπιστήμονες μετὰ πολυμύχθους ἀγῶνας καὶ θυσίας δὲν ἔχουσιν ἐσόψηφον κέρδος!

Ὁ ἀριθμὸς τῶν κατ' ἔτος πτυχιούχων ἀνέρχεται εἰς χιλίους καὶ ἐπέκεινα μαθητᾶς καὶ μαθητρίας. Ἐν τούτοις ἡ βρετανικὴ κοινωνία ἐθεώρησεν ἀνεπαρκῆς τὸ ἴδρυμα τοῦτο καὶ ἡ κυβέρνησις προσκληθεῖσα ἔλαβεν ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς τῆν «Σχολῆν τῆς μαγειρικῆς μαθητείας» τοῦ Συντ-Κένσελκτον. Ἐκεῖ ἡ ἐπὶ τὸ ἀπλούστερον διδασκόμενὴ μαγειρικὴ τέχνη εὐκολύνει πάντα πολίτην εἰς πρόσκρησιν μαγείρου ἥττονος ἀπαιτητικοῦ.

Πολλὰκις ἡ κυβέρνησις χρησιμοποιεῖ τοὺς διδασκάλους τῆς ἀνω σχολῆς, ἀποστέλλουσα αὐτοὺς εἰς τὰ θεραπευτήρια d' Alzersot, de Wolmich καὶ Metley, ἵνα διδάξωσι τοὺς ὑπαξιωματικούς καὶ στρατιώτας μαγείρους τῶν ἀσθενῶν.

Ἐν τῷ μέσῳ τούτου μαγειρικοῦ ὄργανοῦ, αἱ ἀνὰ τὴν Βρετανίαν Μιλαῖθαι συνεταιρήθησαν, ἵνα δὲ μὴ φανῶσιν ὑστεροῦσαι, ἔλαβον τὴν πρωτοβουλίαν νὰ συστήσωσι Σχολὴν περιλαμβάνουσαν τοὺς διασημότερους τῆς μαγειρικῆς τέχνης καθηγητᾶς, ὅπως ἐν αὐτῇ συσκειάζηται ὅ,τι μαγειρικὸν τέλειον.

Εἰς τὴν αἰθυσαν τοῦ ἐστιατορίου τοῦ μεγάρου τῆς ἡ βάρωνις Burdett Conts συνεκάλεσεν ἐν meeting ἐκ κυριῶν τῆς ὑψηλῆς ἀριστοκρατίας, ἀπεφασίσθη δὲ ἡ σύστασις («Ἐθνικοῦ σχολείου μαγειρικῶν διδασμάτων»). Ἀνάλογος δὲ τῶν πρωτοβουλιῶν ἰδρυτρίων ἔτετα καὶ ἡ μεγαλοπρέπεια τοῦ μεγάρου. Τὸ ἔδαφος παρεχώρησεν ὁ δούξ τοῦ Walstminster κτηματίας τοῦ ἐνός τρίτου τοῦ Λονδίνου.

Εἰς τὴν σχολὴν ταύτην δὲν θὰ διδάσκηται μόνη ἡ μαγειρικὴ, ἀλλὰ θὰ συστηθῇ γραφεῖον εἰδοποιήσεων, ὅπου θὰ γίνωνται ἀποδεκτᾶ ὁδηγίαι τῶν διαπρεφάντων πτυχιούχων ἀποφοίτων. Κεῖ μιλαιθαι δὲ καὶ ἄλλαι Ἀγγλίδες δέσποναι θὰ φοιτῶσιν εἰς τὰ σχολεῖα ταῦτα πρὸς ἐκμάθησιν τῆς μαγειρικῆς.

Πόσον περίεργα φαίνονται πρὸς τὰς κυράς μας τὰ πεζὰ αὐτὰ πράγματα! Ἡμεῖς ἐν Ἑλλάδι θεωροῦμεν ὑποβιβασμὸν, καὶ τὴν ραπτικὴν αὐτὴν νὰ διδάξωμεν πρὸς τὰς θυγατέρας μας, πολὺ ὀλιγώτερον τὴν μαγειρικὴν. Εἰς ἐπισφράγισιν δὲ τῆς ἀληθείας ταύτης παρατηροῦμεν, ὅτι ἐν τῷ ἀπὸ ἔτους ἤδη λειτουργοῦντι ἐν τῷ Παρθενωγαγεῖῳ τῆς κ. Σιμπούλου τμή-

ματι τῆς κοπτικῆς καὶ ραπτικῆς, οὐδεμίαν νεάνην πλὴν τῶν μαθητριῶν τοῦ καταστήματος προσήλθεν, ἀλλ' οὔτε ἐκ τῶν ἀποφοίτων αὐτῆς ἐπανήλθε τις πρὸς ἐκμάθησιν. Καὶ ἡ κ. Βεροπούλου μεθ' ὄλην τὴν καλὴν τῆς θέλησιν, ἀδυνατεῖ νὰ κατορθώσῃ, ὅ,τι ἐν Εὐρώπῃ θεωρεῖται στοιχειώδες καὶ ἀπραίτητον διὰ τὴν γυναικείαν εὐδαιμονίαν.

Μαρία Βελλῆ.

Ἡ ΞΕΝΗΤΕΙΑ

Ἐξ ὀμοιωσε καμῦ σὲ ξένα μέρη,
Πατριδ' ἀκόμα τί θὰ πῆ καλὰ καλὰ δὲν ξέρει.
Ἐχασα τῆ Μαρούλᾳ μου ὅσα ἔρημα τὰ ξένα
Καὶ δάκρυ εἰς τὴν ξερητεῖάν δὲν εἶδ' ἀπὸ κανένα.
Ὁ ξένος σὲ παρηγορεῖ ἐπ' ὑπομοχθῆ σου λέει,
Ἄλλὰ μὰ τὸν θεὸν δὲν μπορεῖ νὰ κάθεται νὰ κλαίῃ.
Εἰρ' ἀσπλαγχεῖ, εἰρ' ἔρημα· κρῶν τὰ ξένα μέρη,
Εἰρ' ἀχαρο, εἶναι φωτιά, ὅσῃν ξερητεῖάν τ' ἀερί.
Δικὰ δὲν εἶναι νὰ πορῆ, νὰ τρέξῃ, νὰ σὲ σώσῃ,
Παρηγοριά, σὴν ξερητεῖάν, ποῖος νὰ λῆθῃ νὰ σοῦ δώσῃ ;
Παρθένᾳ Παναγίᾳ μου, σὸ ἡμερο τὸ κλίμα,
Εἰς τ' ἄγια τὰ χρώματα, ἐκεῖ νὰ ἀποθᾶρω,
Εἰς τὴν Ἑλλάδα μας γελᾷ ὁ Οὐρανός, ἐπάνω,
Εἶναι, θαρρεῖς, πλερὶ ἄγγιρον ὅσῃν ξερητεῖάν τὸ μῆμα.
Ὡ! νὰ μποροῦσα νὰ πετῶ, νὰ ρέχθῃ μου ὅσῃν Ἀθήνα,
Νὰ δῶ τὸ φύλλον τῆς ἐλπίδος νὰ τὸ γλυκοφιλήσω·
Νὰ δῶ τὸν Παρθενῶνά μας, νὰ δῶ τὴν Σαλαμίνα,
Στὸ ἀρώμα τῆς λεμονιάς καὶ τῆς κηρίας νὰ ζήσω.

Ἐν Ρουχτσουκίῳ τῇ 1 Ἰουνίου 1888.

Ἄδαμντία Ἀπερῆ

Ὁ ΚΟΣΜΟΣ ΤΩΝ ENTOMΩΝ

(Συνέχεια ἴδε προηγ. φύλλον.)

Αἱ ἀράχναι. — Αἱ μέλισσαι.

Μετὰ τὴν λυκο-ἀράχνην, ἰδοὺ ἡ καταπακτὴ ἀράχνη (araignée trappe) ἥτις ἀντὶ νὰ ὑφαίνη, σάπτει ὑπὸ τὴν γῆν φωλεάν, ἀριστούργημα κατοικίας. Εἰς τὰς θαυμασίους ἀράχνας τῆς προσθέτει ἄξινην, πτύον, μιστρίον, ὡσπερ ἡ γεωμέτρως ἀράχνη, ἥτις εἰς ταῦτα προσθέτει διαβήτην. Ἐὰν εἰσέλθωμεν, ἐὰν θέλῃτε εἰς τῆς καταπακτῆς ἀράχνης τὴν κατοικίαν· κατ' ἀρχάς θὰ ἴδωμεν θαυμασίαν στοάν, μήκους τριῶν πειθῶν καὶ ὕψους· ἐκ μετὰξυ περικοσμοῦν τοὺς τοίχους ταύτης, κομψὸν καὶ στερεὸν συνάμα, κόσμον καὶ ἔρκος, ἐνδειξιν τῆς εὐφύιας αὐτῆς· ἐὰν ἐχθρὸς εἰσδύῃ ἐν ταύτῃ ἀδύνατον νὰ κινήσῃ οὗτος κίνημα, χωρὶς νὰ παραχθῇ πέραν ταῦτα τὸ περίστρωμα καὶ μὴ προδοθῇ ὁ κρυφίως ἐλθών.

Πρὸς τὸ βάθος ὀλίως τῆς στοᾶς, ὑψοῦται θρανίον ἐκ χρώματος ἀπότομον καὶ γυμνόν, ἐφ' οὗ διαμένει ἡ ἀράχνη μετὰ τῆς οἰκογενείας τῆς. Ἀπὸ τοῦ στρατηγικοῦ τούτου σημείου αὕτη ἀκούει καὶ βλέπει τὰ πάντα, εἶναι τοῦτο ἡ σκοπιὰ καὶ ἡ ἐστία τῆς. Ἀλλὰ τὸ θαυμαστότερον τῆς κατοικίας ταύτης εἶναι ἡ θύρα κινουμένη καὶ ἔχουσα στροφεῖς! Ἐχει

στροφεῖς τόσον καλῶς κατεσκευασμένους· καὶ μετὰ τὴν ἐνδοκαλῶς λειτουργοῦντας ὥστε ἡ θύρα καὶ ἐπ' ἐλάχιστον ὠθουμένη, ἀνοίγει καὶ κλείει διὰ τοῦ ἰδίου τῆς βάρους, ὅπως εἰσέλθῃ ἢ ἐξέλθῃ τις ταύτης.

Ἀλλὰ καὶ ἡ θύρα εἶναι ἀναξία τῶν στροφῶν τῆς. Ἐσχηματισμένη ἐκ διαδοχικῶν στρωμάτων ξηρᾶς γῆς καὶ μετὰξυ ἐνοῖ τὴν κομψότητα μετὰ τῆς στερεότητος. Πρὸς διπλοῦν σκοπὸν γενομένη, καὶ τὴν εἴσοδον ἐμποδίζει καὶ ὡς παγὶς χρησιμεύει. Νήματα συνδέουσι τὰ εὐκίνητα καὶ εὐφυᾶ ταῦτα θυρώματα, μετὰ τῆς εἰς τὸ ἄκρον τῆς στοᾶς τοποθετημένης ἐστίας, ἐὰν δὲ εἰς ἀδιάκριτόν τινα ἐπέλθῃ ἢ ἰδέα νὰ παραβιάσῃ τὸ ἀσυλον· καὶ εὐθύς ὡς οὗτος ἐγγίση τὴν θύραν κινεῖται τὰ νήματα καὶ πάραυτα παράγεται ἤχος, ὅποτε εἰδοποιεῖται ἡ ἀράχνη ὑπὸ τοῦ στρατηγήματος τούτου καὶ διερχομένη τὴν στοᾶν κατατρώγει τὸν ἄφρονά ἐπισκέπτην· οὕτως αὕτη ἐννοεῖ τὴν φιλοξενίαν, ἀλλὰ πρέπει νὰ ἐμολογήσωμεν ὅτι σπανίως οἱ ἐπισκέπται τῆς ἔχουσι καλὰς διαθέσεις. Ἐὰν ὅμως ὁ ἀντίπαλος εἶναι ἐπιφοβός, πάλιν γίνονται μετὰξυ τοῦ ἰδιοκτήτου καὶ τοῦ ληστοῦ αἱ μικραὶ τότε ἀράχναι δίδουσι χεῖρα βοήθειας εἰς τοὺς γονεῖς των, εἶναι δὲ περιέργον νὰ βλέπῃ τις ταύτας ἀντερεδομένους ἐπὶ τοῦ θόλου καὶ ὠθούσας τὴν θύραν, ὅπως ἀποδιώξωσι τὸν ἐπιτεθέντα. Καὶ εἰ μὲν ἡ θύρα ἀνθίσταται, ἡ οἰκογένεια ἐσώθη, ἐὰν δὲ ἡ ἀκρόπολις κατελήθη, τὸ πᾶν καταρρεῖ καὶ ὁ νικητὴς ἀποκαμῶν ἀναπαύεται ἐν τῷ μέσῳ τῶν ἐρειπίων, πλησίον τῶν ἠττηθέντων.

Ἴδου ἤδη καὶ ἕτερα ἀράχνη οὔσα ἀρχιτέκτων, θαλαμίστολος, ζωγράφος, γεωμέτρως καὶ χημικός ἐνταυτῷ! Εἶναι ἡ κλώθουσα τὸν ἀργυρον ἔχουσα ὄνομα νύμφης καὶ κατὰ θελκτικὴν παράδοσιν τοῦ ἐπιστημονικοῦ χαρακτηρισμοῦ αὐτῆς καλουμένη ἀργυρόνητος (argyronete).

Ἐν τῷ πυθμένι τῶν ὑδάτων κίττει αὕτη μετὰ θαυμασίας τέχνης τὴν πλέον ἐκπληκτικὴν καὶ τὴν πλέον κομψὴν τῶν κατοικιῶν, ἃς δύναται τις νὰ φαντασθῇ. Παραστῶμεν εἰς τὰς θαυμασίας ἐργασίας τῆς· ἡ φύσις θέλουσα ὅπως μὴ ἡ χαρίεσσα αὐτῆς Νάις (ondine) πινηγῆ ἢ καὶ βραχὴ κᾶν, περιέβαλε τὸ μικρὸν αὐτῆς σῶμα διὰ γλοιώδους καὶ προστατευτικοῦ ἐπιχρίσματος. Ἄφ' οὗ ἡ ἀράχνη ἐκλέξει τὸ μέρος, ὅπου θὰ τοποθετήσῃ τὴν κατοικίαν αὐτῆς, κλώθει μακροὺς ἀργυροὺς θώμιγκας, προσδεομένους εἰς τὰ παρακείμενα ὑδροβια χόρτα. Ἐπὶ τῶν νημάτων τούτων ὑφαίνει μαλακὸν ὕφασμα, ὅπερ εἴτα ἐξογκούμενον ὑπ' αἲρος, λαμβάνει τὸ σχῆμα δακτυλήθρας, καθισταμένης παιητικῆς αὐτῆς κατοικίας. Ἄλλ' ἃς μὴ προκαταλαμβάνωμεν.

Πῶς ὅμως ἡ ἀργυρόνητος θὰ δυνηθῇ νὰ ἀπωθήσῃ τὸ ὕδωρ τοῦ οἰκίσκου αὐτῆς; καὶ νὰ πληρώσῃ τοῦτον αἲρος, ἀπαραίτητον διὰ τῆς ζωῆς τῆς; Ἀπλούστατον τοῦτο· ἀνερχομένη ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τοῦ ὕδατος, λαμβάνει πομφόλυγα, ἣν φέρει ἐντὸς τοῦ στομάχου τῆς, βυθίζομένη δὲ εἴτα, φθάνει ὑπὸ τὴν στέγην τῆς καὶ ἀπολύει ταύτην ἀπωθοῦσα οὕτω τὸ ὕδωρ τῆς οἰκίας αὐτῆς. Μετὰ τὸ εὐφυῆς τοῦτο τέχνασμα ὅπερ ἑκατοντάκις ἐπαναλαμβάνει, ὅλον τὸ ὕδωρ ὅπερ ἐπλήρου τὴν κατοικίαν αὐτῆς, ἀντικαθίσταται ὑπὸ τοῦ αἲρος, ὃν πρὸ ὀλίγου ἐναποταμίευσεν ἡ πνευματώδης ἐργάτις.

Ἐκ τῆς ἐπαφῆς τοῦ ἀέρος τὸ ὕφασμα διαστελλόμενον καὶ ἐξογκούμενον λαμβάνει τὸ σχῆμα κώδωνος τοῦ ὕφου, ὅπως δὲ ἡ κλώθουσα τὸν ἀργυρον ἀράχνη καταστήτη τὴν κατοικίαν τῆς ἀδιάβροχον ἐπιχρίει ταύτην διὰ τοῦ ὕφου, ὅπερ τὸ σῶμα τῆς ἐκκρίνει. Δὲν τῇ ὑπολείπεται πλέον ἢ τὴν στολίση τὴν ἐνυδρον αὐτῆς κατοικίαν, ἀλλὰ τοῦτο διὰ θαλαμοστόλον ὡς αὐτὴ εἶναι παίγιον, διότι μετὰ τινος στροφῆς τῆς ἀτράκτου τῆς, ἢ μέταξά ἐκτυλίσσεται καὶ προσκολλάται περίξ τῆς οἰκίας, ἣτις εὐρίσκειται οὕτως ἐστολισμένη δι' ἐκθαμβοῦντος ὄλοσηρικοῦ.

Ἡ ἀράχνη κλώθει εἴτα μαλακώτατον καὶ λευκώτατον βόμβυκα, ὃν θέτει ἐπὶ τοῦ ἀπαλοῦ τάπητος καὶ ὅστις εἶναι ἢ φωλεῶ, ἣτις θὰ δεχθῇ τὰ ὠά τῆς, καὶ ἡ κοιτίς ἐντὸς τῆς ὁποίας θὰ γεννηθῶσιν αἱ μικραὶ ἀράχνη. Προσθέσωμεν ἐπιθελτικὴ αὐτῇ κατοικία, ὑπερασπίζεται ὑπὸ ἀνεξελέκτου πλέγματος κλωστών, ἀς μόνῃ ἡ ἀράχνη δύναται νὰ διαχωρισθῇ.

Τοιαύτη ἡ θαυμασιὰ διαμονὴ τῆς κλωθούσης τὸν ἀργυρον ἀράχνης. Ποῦ τὰ ἀνάκτορα τῆς Παλμύρας καὶ τῆς Βαβυλώνος; Κόνις, ἢ ὁ ἀνεμος παρέσυρεν. Ὁ οἰκίσκος τῆς ἀργυρονήκτου ὑπὸ ἐνὸς μόνου νήματος κρατεῖται, ἀλλὰ τὸ λεπτόν τοῦτο νήμα, ἀνθίσταται πρὸ μυριάδων αἰώνων, τὸ δὲ κρυστάλλινον παλάτιον, θελκτικὸν πάντοτε, θὰ κυμαίνεται εἰς τὸ βάθος τῶν ὑδάτων.

Τούλα Κόκκαλη

ΧΡΥΣΟΣ ΚΑΙ ΑΡΓΥΡΟΣ ΕΝ Τῇ ΘΑΛΑΣΣῃ

Ἄπειρος πλοῦτος ὑπάρχει ἐν τῇ φύσει διεσπαρμένος. Εἰς τὴν θάλασσαν εὐρηται χρυσὸς καὶ ἀργυρὸς μεταβάλλων τὸ τῆς θαλάσσης χρῶμα εἰς χρυσίζον ἢ ἀργυρίζον. Φέρονται δὲ τὰ παρόμοια μεταλλικὰ στοιχεῖα ἐκ διαφόρων πηγῶν καὶ ὑπογειῶν ὑδατίνων ρευμάτων, πηγαζόντων ἐκ τῶν σπλάγγχων τῆς γῆς καὶ χυνομένων εἰς τὴν θάλασσαν. Τὸ τοιοῦτον ἀνεκαλύφθη ἐκ τοῦ ἐξῆς πειράματος:

Μεγάλαι ἀτμόπλοια διαπλέοντα ὠκεανούς καὶ θαλάσσης ἔσυρον κατὰ τοὺς πλοῦς αὐτῶν ἐντὸς τῆς θαλάσσης δυκτιοειδεῖς σάκκους, τοὺς ὁποίους ἐπλήρωσαν δι' ἤλων.

Παρατηρήθη δὲ ὅτι κατόπιν ταξιδιῶν τινῶν ψήγματα χρυσοῦ καὶ ἀργύρου ἀποσπώμενα ἐκ τῶν διαφόρων στοιχείων τῆς θαλάσσης ἐπεκάθησαν ἐπὶ τῆς σκιῶν τῶν ἤλων, ὡστε ὑπολογιζόμενον τὸ ποσὸν τῶν ἐν τῇ θαλάσῃ βαρυτίμων μετάλλων ἤθελεν ἀντιστοιχίσει δι' ἕκαστον ἄτομον τῆς γῆς χρυσοῦ καὶ ἀργύρου 400 φράγκων. Εἰς τὰ συστατικά ταῦτα τῆς θαλάσσης ἀποδοτέον καὶ οἱ διάφοροι χρυσίζοντες ἢ ἀργυρίζοντες χρωματισμοὶ τῶν ἰχθύων, οὓς ἡ τοιαύτη ιδιότης αὐτῆς μεταβάλλει.

Τὰ πειράματα ταῦτα ἐπεισαν περὶ τῆς αἰτίας τῶν διαφόρων χρωματισμῶν τῆς θαλάσσης καὶ διέψευσαν τὴν πρότερον γνώμην, δι' ἣς ἐπιστεύετο, ὅτι διάφορα ἐγγυματογενῆ φωσφορεῖδη ἄτομα ἐδίδον παρομοίαν χροιάν. Ἐγνώσθη λοιπὸν ὅτι τὸ κυανῶν χρῶμα αὐτῆς ἐλέγχει μεγάλην ποσότητα χαλκοῦ, τὸ πράσινον χλωρικοῦ χαλκοῦ, ἄλλοι δὲ χρωματισμοὶ διάφορα ἄλλα μεταλλικὰ στοιχεῖα.

Ἐλένη Γεωργιάδου.

ΓΥΝΑΙΚΕΙΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

Ὡς αἱ μικραὶ ψυχαὶ ἐλκύνονται ὑπὸ τοῦ φωτός, εἰς τὰς φλόγας τοῦ ὁποίου συνεχέστατα εὐρίσκουσι τὸν θάνατον, οὕτω καὶ ἡμεῖς αἱ γυναῖκες μεθ' ὅλην τὴν ἐπιθυμίαν ἣν ἔχομεν, νὰ ἀποφύγωμεν τὸν συρμόν καὶ ἐντελῶς ἀπομακρυνθῶμεν αὐτοῦ, ἀκατανόητός τις δύναμις ὠθεῖ ἡμᾶς εἰς ἐξέτασιν καὶ μελέτην αὐτοῦ. Εὐτυχῶς ἢ λογικῶς ρυθμίζει τὰς μεθ' ἡμῶν σχέσεις του καὶ κανονίζει τὴν ὀπισθεν τοῦ πολυτελοῦς ἄρματος, τοῦ πορεῖαν μας.

Περὶ φορεμάτων, πλῶν καὶ ἐπανοφοριῶν ἐγράφαιμεν ἤδη, ὑπολείπεται ὁμως εἰσεῖν τὸ οὐσιωδέστερον: τὰ μικρὰ ἐκεῖνα ἐξαρτήματα τῆς γυναικείας ἐνδυμασίας, ἅτινα ἀποτελοῦσι τὸ ἀληθὲς χαρακτηριστικὸν μεταξὺ γυναικός ἐγκρατοῦς τῆς τέχνης τοῦ καλλωπιζομένου καὶ ἀδαοῦς τοιαύτης.

Τὴν πρώτην θέσιν ἐν τῇ συμπληρωτικῇ τῆς γυναικείας ἐνδυμασίας κατέχουσιν αἱ περικνημίδες, ἀς κατὰ τὸ σύστημα τῆς μάμμης σὰς πλέκετε καὶ ὑμεῖς, δεσποινίδες, διὰ τῶν λεπτοφυῶν χειρῶν σας, ἐὰν θέλητε νὰ ἔχητε τοιαύτας στερεάς, ὠραίας καὶ ἥμισυτα δαπανηράς. Αἱ περικνημίδες αὗται εἶναι μετάξινοι, ἀλλὰ τὸσόν στερεώτεραι καὶ ὀροσερώτεραι τῶν βαμβάκερων, ὡστε ἡ προτιμωσὰ τὰς μεταξίνας κερδίζει μάλλον ἢ χάνει. Ἐπ' αὐτῶν κεντρεῖται διαχρωματιστῆς μετάξης μικρὰ τετράγωνα ἢ λεπτοφυῆ ἀνθούλια. Ἐνίοτε ἐν τῇ συνθέσει τῶν νημάτων σχηματίζετε τριχαπτοειδεῖς λωρίδας διατρήτους, αἵτινες τὸσόν ὠραίους εἰς τὰς περικνημίδας σας. Κατὰ τὸ θέρος ἡ ἐπεξέργασία τῶν περικνημίδων εἶναι καταλλήλοτάτη, διότι δὲν ἀπαιτεῖ μεγάλην προσήλωσιν, οὔτε περιορισμόν. Πτωγαὶ νεάνιδες δύναται νὰ πλέκωσι τοιαύτας, πωλώσι δὲ αὐτάς εἰς τοὺς ἐμπόρους, καὶ διὰ τοῦ τρόπου τούτου κερδίζουσι τὰ μικρὰ τῶν ἐξόδων.

Τὰ ἐσφορέματα εἶναι ἐπίσης ὠραία καὶ οἰκονομικά. Κατὰ κανὸνα ταῦτα φέρουσι τὸ χρῶμα τῆς ἐσθήτης, μετὰ δύο ἢ τριῶν τοῦ αὐτοῦ χρώματος ὀδοντωτῶν περιπτώχων. Παρόμοιον ὀδοντωτὸν ἀραιὸν περίπτχον (falbalas) βλέπετε παρὰ τὸν ποδὸν τοῦ ἐσθήτης, χωρὶς ὁμοῦ νὰ ἐξεχθῇ ὡς αὐτῆς. Πλὴν τῶν ὑπὸ τοῦ συρμού ἐπιβαλλομένων χρωματιστῶν ἐσφοριῶν φέρουσι καὶ ἐκ λευκῆς βατίστης τοιαῦτα μετὰ περιπτώχων, ἐφ' ὧν προσαρμόζετε λεπτὸν καὶ στενὸν τρίχαπτον. Τὰ λευκὰ προτιμῶνται διότι πλύνονται συνεχέστερον, εἶναι ὀροσερώτερα, ἀπαλλάττουσι δὲ ἡμᾶς καὶ τοῦ ὑπὸ τὴν ἐσθήτη ὑπερραμμένου περιπτώχου. Προσπαθεῖτε ὑπὲρ πᾶν ἄλλο νὰ φέρετε ὁμοίωμορον ἐνδυμασίαν, ἰδιάζουσαν πάντοτε εἰς γυναικᾶ γυναικίζουσαν ἢ ἐνδύθη. Τὰ χερρόκτια μόνον ἐξαιροῦνται τοῦ κανόνος τούτου. Ταῦτα ποικίλλουσι κατὰ τὰς διαθέσεις καὶ τὰς προτιμήσεις ἑκάστης. Τὸ μέλαν χρῶμα ἀπὸ τινος ἐγκαταλείφθη ἐπανέρχεται καὶ πάλιν ὡς εὐγενὲς καὶ οἰκονομικόν. Βλέπετε καὶ ὁ συρμός λαμβάνει τὰ μέτρα του, ἵνα μὴ ὑποστῇ τὴν τοῦ ἐκδιωγμοῦ ἥτταν ὑπὸ τῆς ἐπιπολαζούσης κατ' αὐτὰς οἰκονομικῆς κρίσεως. Φέρετε λοιπὸν μέλαινα χερρόκτια μετ' οὐδοῦποτε χρώματος φόρεμα, ἀκορετὸ ὁ πλοῦς καὶ αἱ περικνημίδες σας νὰ εἶναι ἐπίσης μελαιναί. Ἴδιως μετὰ φόρεμα λευκόν, ῥόδινον, ἢ κυανῶν, μέλαινα ἐξαρτήματα συζεύγνυται θαυμασίως. Ἐπὶ τῶν γυμνῶν, ὡς ἐκ τῶν μικρῶν περικαρπίων, βραχιόνων φέρουσι ψέλλια ἀργύρα ἢ χρυσᾶ τὸσόν λεπτά, ὡστε πενήκοντα τοιαῦτα ἐλάχιστον καταλαμβάνουσι χίονον.

Τὸ ἀπαραίτητον ἐξάρτημα διὰ τοὺς θερινοὺς ἀφορητοὺς καύσωνας εἶναι βεβαίως τὸ ριπίδιον, τὸ τὸσόν ἰδιόρρυθμον καὶ πρωτοφανὲς κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο. Ἄντι ραβδώσεων ριπίδιον φέρετε ἀνὰ χεῖρας, ὅτε μὲν ὠραῖαν ἀνεμώνην, ἢ τὰ εὐρέα πέταλα ἀναπτυσσόμενα εἰς γιγαντιαῖον μέγεθος παρέχουσιν ἡμῖν τὸν τὸσόν ζωογόνον καὶ ὀροσερὸν ἄερα, ὅτε καταλευκον ὡς τὴν παρθενικὴν νεότητά σας μαργαρίτην, ἄλλοτε μυσώτων ἢ ῥόδον ἢ κρίνον. Καὶ οὕτω ἐν συμπλέγματι ἀνθοδέσμης ἐξ ὠραίων καὶ ἀνηρωδῶν δεσποινίδων, ἀπολαμβάνετε τὴν ἐξέτασιν ἐξ ἀνθῶν σύμπλεγμα, ὀλιγώτερον βεβαίως μυροδόλον καὶ ἐλκυστικόν τοῦ πρώτου, ἀπαραίτητον ὁμως διὰ τὴν φυσικὴν ἐκείνου ἀνθηρότητα.

ΠΟΙΚΙΛΙΑ

Ἐσωτερικά.

Διχὴ Καλλῆς Βλαστάρη.—Ἀνωτέρα βεβαίως πάσης ἐπιδοκίμασίας εἶναι ἡ ἀπονεμηθεῖσα εἰς τὴν γνωστὴν τῆς Κύθου ἐπὶ φόνῳ τοῦ ἐγκαταλείψαντος αὐτὴν προδότου ἑραστοῦ κατηγορουμένην Καλλὴν Βλαστάρη. Οἱ ἐνοροὶ ἔχοντες βεβαίως ὑπ' ὄψει τὴν ἠθικὴν ἐξαχρείωσιν συστηματικῶν τινῶν κακοῦθων, καὶ ἐκ προμελέτης καταστρεφότων τὴν ὑπόληψιν ἐντίμων οἰκογενειῶν, τὴν ζωὴν δὲ καὶ εὐτυχίαν ἀθῶν δυστυχῶν ὑπάρξεων, ἐπάταξαν ἐν τῇ ἀθωοτικῇ ὑπὲρ τῆς ἀτυχούς Καλλῆς ἀποφάσει τῶν τὴν σπειραν τῶν ἀνάδρων του-

πων. Ἀποδείξεις δὲ τῆς δικαίας καὶ ἀμερολήπτου τῶν κ. κ. ἐνόρκων κρίσεως ἔστω ἢ εἰς θάνατον καταδικῆ ἐτέρας ὑποδίκου τῆς ἐκ Σύρου Εἰρήνης Ντανᾶ κατηγορουμένης ὅτι ἐφόνευσε τὸ ἴδιόν της τέκνον.

Τὸ ὠθήσαν τὴν παιδοκτόνον ταύτης χεῖρα αἰσθημα ἦν τὸ φρικτὸν καὶ παράλογον τῆς ζηλοτυπίας πάθος. Ἡ ἀθλία γυνή, λέγεται ὅτι εἶχεν ἐγκαταλειφθῆ παρὰ τοῦ συζύγου αὐτῆς, ὅστις ἤρᾳτο ἀλλης γυναικός, μεθ' ἣς καὶ συνέζη καὶ ἡς τὸ ὄνομα εἶχε δώσει πρὸς τὸ μικρὸν θυγάτριόν του. Αὐτὴ ἀπεστράφη τὸ ἴδιον τέκνον ὡς φερῶντων τῆς ἀνεραστίας αὐτῆς καὶ ἐν παραλόγῳ ὄρμη ἀπέκτεινε τοῦτο, κτυπήσασα διὰ φονικὸν ὄργανον κατὰ τὴν κεφαλῆν. Ἐλπίζομεν ὅτι τὸ δικαστήριον θέλει συστήσει τὴν ἀθλίαν ταύτην εἰς τὴν Βασιλικὴν χάριν.

Ἐξετάσεις.—Ἀπὸ τῆς παρελθούσης ἐβδομάδος ἤρξαντο αἱ ἐξετάσεις τοῦ Παρθεναγωγείου τῆς κ. Σιμοπούλου. Τὴν 10ην δὲ Ἰουνίου ἐγένετο διὰ τοῦ μαθήματος τῆς μουσικῆς ἐναρξὶς τῶν ἐξετάσεων ἐν τῷ Παρθεναγωγείῳ Χίλλ. Ἀὔριον δὲ 13ην Ἰουνίου ἄρχονται αἱ ἐξετάσεις τῶν μαθημάτων τοῦ Παρθεναγωγείου τούτου, παραταθησόμενα μέχρι τῆς 21 Ἰουνίου. Ἡρξάντο ἐπίσης αἱ ἐξετάσεις τοῦ Ἀρσνακείου Παρθεναγωγείου ἀπὸ τῆς παρελθούσης Κυριακῆς, καθ' ἣν ἐξετάσθησαν αἱ μαθήτριαι τοῦ Νηπιαγωγείου ὑπὸ τῆς νηπιαγωγῆς κ. Σμιθ.

Θέατρον.—Ἀπὸ τῆς παρελθούσης ἐβδομάδος ἐγένετο ἐναρξὶς τῶν παραστάσεων παρὰ τοῦ ἐν Φαλήρῃ γαλλικοῦ θιάσου διειθυνόμενου ὑπὸ τοῦ κ. Λασσάλ. Ἐκ τῶν μέχρι σήμερον διδασκνόντων ἐπιτυχεστάτα διεξήχθη τὸ ὠραιότατον τοῦ Ἄνω δῶμα («ὁ εὐδριουγγός») ἐν ὃ κ. Λασσάλ ἤρατο ἀληθῆ θρίαμβον. Ἀλλὰ καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ θιάσου πρόσωπα εὐηρέστησαν τῷ κοινῷ κατὰ τὴν παράστασιν ταύτην.

Ἐξωτερικά.

Θάνατος τοῦ Αὐτοκράτορος τῆς Γερμανίας.—Μετὰ πολυὺς αἰσθύνων καὶ μακρὰν νόσον ἀφῆκε τὴν ζωὴν ὁ τὸσώ προσφι-

λὴς τοῖς Γερμανοῖς Αὐτοκράτωρ Φρειδερίκος ὁ Γ'. Ἄν δὲ ἐν τῇ ὀλιγοχρονίῳ διαρκείᾳ τῆς μοναρχίας αὐτοῦ ἢ φοικῶδης ἀσθένεια ὑφ' ἧς κατετρίχετο δὲν ἔδωκεν αὐτῷ καιρόν, ἵνα παράτχῃ δείγματα τῆς διοικητικῆς καὶ πολιτικῆς μεγαλονοίας τῆς, ἔχει ὁμως ὀλόκληρον ἐνδοξον παρελθὸν ζῶν ἐν τῇ Ἀλσατία καὶ Λορραίνῃ. Ἐκείθεν πηγάζει ἢ σήμερον ὑψητενῆς καὶ ἀγέρωχος τῆς Γερμανίας στάσις. Διὰ τῆς νίκης ἐκείνης γεγυρίεται σήμερον τὸ γερμανικόν Κράτος καὶ ἐπ' αὐτῆς στηρίζεται κατὰ μέγα μέρος τὸ μεγαλεῖον αὐτοῦ. Ἡ Γερμανία ὄθεν δικαίως πενθεῖ σήμερον ἐν σιωπηρᾷ ἐπιγνώσει ἐκείνον, οὗ ἡ καρδία, ψυχὴ καὶ φρόνημα ἐν καὶ μόνον μέλημα εἶχε: τὴν δόξαν τῆς πατρίδος καὶ τὴν εὐθυμίαν τοῦ γερμανικοῦ λαοῦ!

Καὶ πάλιν αἱ Ἀμερικανίδες!—Αἱ κυρίαὶ αὗται αἱ τὸσώ μαχόμεναι ὑπὲρ τῆς δικαιοδοσίας τῆς ψήφου, προδιατιθένται νὰ λάβωσι μέρος ἐνεργὸν διὰ τὴν προσεχῆ ἐκλογὴν τοῦ προέδρου τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν. Εἰς τὴν Πανσυλβανίαν ἐσχηματίσθη ἠδὲ λέσχη ἐκ δημοκρατικῶν νεανίδων σκοπούσα τὴν ὑποστήριξιν καὶ τὴν ἐν νέου ἐπιτυχίαν τοῦ νῦν προεδρομένου Κου Κλέβελαντ. Ἡ διακριτικὴ των στολὴ κομψοτάτης περιβολῆς φέρει κόσμυμβον ἔμπροσθεν ἐκ λευκοῦ μεταξίνου ὕψουατος, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἔσεται προσκεκολλημένη ἢ φωτογραφία τῆς Κεϋ Κλέβελαντ. Αἱ δεσποινίδες αὗται θέλουσι λάβει μέρος εἰς ὅλας τὰς διαδηλώσεις καὶ λαμπροδηφωρίας, αἵτινες λαμβάνουσι χώραν συνήθως καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ ἐκλογικοῦ ἀγῶνος. Ἴδιάζουσα σιευατρία διακρίνει τὰς ἐκλογικὰς λαμπάδας των. Τὸ παράδειγμα τῶν δεσποινίδων τῆς Πανσυλβανίας ἠλέκτρισε καὶ τὰς λοιπὰς τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν κυρίας, προετοιμαζόμενας ἠδὲ εἰς ἀπορίμψην.

Ὁ Σάχης ἱπποτικώτατος πρὸς τὰς Κυρίας.—Ὁ Σάχης τῆς Περσίας ἐξέδοτο κατ' αὐτὰς διάταγμα, δι' οὗ διατάσσεται νὰ κλεισθῶσιν ἅπαντα τὰ καφενεῖα τοῦ Οὐρανοῦ κράτους. Καὶ γνωρίζετε διατί; Διότι αἱ Κυρίαὶ παρεπονθήσαν πρὸς

ΜΑΡΚΕΛΛΑ ΜΩΔΟΥΪ

Ὃταν ἦλθε πρὸς τὴν Λουίτζετταν τὴν εὖρε φαινομενικῶς ὑπνώττουσαν.

*Α! ἦλθες εἰπὲν τί ὦρα εἶναι; Δύο καὶ ἡμισυ ἀπήντησεν ἐκεῖνος μηχανικῶς.

Ὃπου ὁ Ὄνεξιμος γίνεσται συμπέθερος.

Περὶ τὴν δεκάτην π. μ. τῆς ἐπαύριον ἡ ὑπρέτρια ἀνῆγειλε πρὸς τὴν δεσποινίδα Μωδοῦϊ, εὐρισκομένην κατὰ τὸ σύνθηες εἰς τὸν ἀντιθάλαμον μετὰ τῆς παιδαγωγῆς τῆς, τὴν ἔλευσιν τοῦ ἀββᾶ Βερνιέ ζητοῦντος νὰ τὴν ἴδῃ. Εἰς τὸ ἀκουσμα τοῦ ὀνόματος τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ Γιλβέρτου ἡ Μαρκέλλα κατεθορυβήθη. Τί νὰ σημαίνει ἡ ἀπροσδόκητος αὕτη ἐπισκεψίς; μήπως κίνδυνός τις αἰελλῇ τὸν Γιλβέρτον; ἐσκέφθη, καὶ στραφεῖσα πρὸς τὴν ὑπρέτριαν εἶπε. Βεβαίωστατα, παρακάλεσε τὸν Ἄββᾶ νὰ εἰσέλθῃ.

Ἡ παιδαγωγὸς τῆς, ἣτις ἀπηχθάνετο τοὺς καθολικοὺς ἱερεῖς, ἀπεσοῦθη.

Ὁ ἀββᾶς Βερνιέ δὲν ἐβράδυνε νὰ εἰσέλθῃ. Ἡ δὲ Μαρκέλλα ἄν καὶ τῷ ἀπῆλθονεν χαιρετισμόν μετὰν χάριτος καὶ συμπαιθείας, δὲν ἠδυνήθη νὰ ἀποκρίψῃ καὶ τὴν ἐκ τῆς ἐπισκεψῆς του ἐκπληξίν τῆς.

Σύγγνωθί μοι δεσποινίς, εἶπεν ὁ Ὄνεξιμος μετὰ τῆς ἰδιαζούσης του μελιγχρότητος, ὅτι παρουσιάζομαι τὸσώ πρωί, ἀλλ' ἐπειδὴ γνωρίζω ὅτι εἴσθε συνήθως ἐωθινή, ἐπωφελήθη τῆς περιστάσεως, ὅπως ἔλθω καὶ ὀμιλήσω μεθ' ὑμῶν περὶ σοβαρᾶς ὑποθέσεως, πρὶν ἢ περὶ τούτου συνηθῶ μετὰ τοῦ κ. πατρός σας.

Α! Κύριε Βερνιέ, παρετήρησεν ἡ Μαρκέλλα ἐν προφανεῖ συγγύσει, μήπως ἡ ὑπόθεσις αὕτη ἀφορᾷ τὸν Γιλβέρτον;

Μάλιστα, ἀλλὰ καθησυχάσατε οὐδὲν τὸ ἀπευκταῖον. Μήπως θὰ ὀμιλήσχητε περὶ τῆς ἐν χαρτοπαϊγνίῳ ἀπωλείας του;

Τὸ χρέος αὐτὸ ἐξοφλεῖται αὐτοστιγμῆ, ἢ ἐπίσκεψίς μου ἔχει ἄλλον σκοπόν. Ὁ ἀδελφός μου ἐνόμισε καλὸν νὰ μοι δώσῃ διασαφηνεῖς τινὰς ἀφορώσας εἰς ἀμφοτέρους ὑμᾶς. Μ' ἐβεβαίωσεν, ὅτι ἡ ὑπὲρ ὑμῶν ἀφοσιώσις του στηρίζουμένη ἐπὶ τῆς πρὸς ὑμᾶς ἐκτιμήσεως καὶ σεβασμοῦ του εἶναι ὀριστική, αἰώνια, ὡς ἐκ τούτου ἐπροθυμοποιήθη νὰ τῷ παρατῶχῃ τὴν ὑποστήριξίν του.

Μὲ καθιστάτε πανευδαίμονα, ἐπιθύρῃσεν ἡ Μαρκέλλα τείνουςα τὰς δύο χεῖρας πρὸς τὸν ἀββᾶν.

Δὲν ἀκούμαι εἰς τὴν ἐκδήλωσιν τοῦ ἀδελφοῦ μου μόνον τὸ ζήτημα εἶναι νὰ μάθω, ἐὰν καὶ ὑμεῖς σπέεπησθε ὀμοίως, νὰ σᾶς παρακαλέσω νὰ μοι ἀπαντήσχητε, ἄν νομιζῃτε ὅτι ἀμετακλήτως θέλετε δεσμεύσει τὴν μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ μου ὑπαρξίν σας.

Γνωρίζω τὸν Γιλβέρτον πρὸ ἐνὸς ἔτους καὶ ἐφ' ὅσον τὸν σπουδάζω ἐπὶ τσοῦτον αὐξάνει ἢ πρὸς αὐτὸν συμπάθεια μου. Ἄν καὶ ἀρεκτὰ νέα, ἐστνεῖθῃσα ὁμως ἔνεκα τῆς ὄρα-

αὐτὸν δι' ἀναφορᾶς των, ὅτι οἱ σύζυγοι χάνουσι τὸν καιρὸν των εἰς τὰ καφνεῖα, ἀντὶ νὰ ἐργάζωνται. Τίς οἶδε οἷας ὑποδοχῆς ἤθελε τύχει παρόμοιον παρ' ἡμῖν μέτρον.

ΑΔΕΛΦΟΓΡΑΦΙΑ

Καν. Εἰ. Α. Χαλκίδα. Ἐλήφθη, ἀλλὰ δὲν ἀνεγνώσθη εἰσέτι. Βεβαίως κάλλιστον ζήτησιν καὶ εἰς Βιβλιοπωλεῖον Σακελλαρίου. — Καν. Ε. Π. Κ. Καβάλλαν. Αὐτὴν τὴν στιγμὴν ἔλαβον ἐπιστολήν σας. Συμμορφωθῶμεν παρακλήσεσιν ὑμῶν γράφομεν. — Καν. Α. Κ. Θήβας. εὐχαριστοῦμεν διὰ τὰ περὶ Ἀρσακείου εὐγενῆ καὶ εἰλικρινῆ συγγραφήρια. Δέχομεθα εὐχαρίστως τὰς συμπληρωματικὰς πληροφορίες, ὡς πασῶν τῶν Κυριῶν, αἵτινες μέχρι σήμερον μᾶς ἀπέστειλαν τοιαύτας. Χρήματα ἐλήφθησαν. — Καν. Κ. Οἱ. Κων)πολιν. Ἡ ἀνάγνωσις τῶν μυθιστορημάτων θεωρεῖται ἐπιβλαβὴς, διότι ἐξερεθίζει τὴν φαντασίαν τῶν νεαρῶν κορασιῶν, διὰ τὴν δεκαπενταετηλικίαν ἰδίᾳ εἶναι κινδυνωδέστατη. — Καν. Α. Α. Ρουχτοῦκιον. Ἐλήφθη δημοσιεύεται. Εὐχαριστοῦμεν δι' εὐγενεῖς κρίσεις. — Καν. Α. Δ. Πάτρας. Ἀποδέχεσθε πάντοτε τὴν προσκλητήριον ἐπιστολήν, ἀδιάφορον ἂν αὕτη ἀπευθύνεται πρὸς ὑμᾶς ἢ πρὸς τὸν σύζυγόν σας. — Κον. Π. Χ. Γαλάζιον. Ἐνεγράφησαν ἀποδείξεις ἀποστέλλονται. — Κον. Θ. Κ. Σύρον. Ἐφ' ἀμάξης ναί, πεζὸς ὄχι. — Κον. Α. Δ. Κ. Κωνσταντζαν. Ἡ ἀποσταλῆσα ὁμολογία τιμᾶται φρ. χρ. 4 Ἀποστέλλεται ὅθεν φρ. χρ. εἰσέτι 12, ὅπως ἐξοφλήσῃτε ἐν σῶμα παρελθόντος καὶ τὴν τοῦ τρέχοντος ἔτους συνδρομήν. Ἐάν θέλητε τὸ τοῦ παρελθόντος χρυσοδεδεμένον, ἀποστέλλεται φρ. χρ. 15. — Κον. Α. Σ. Ἀδριανούπολιν. Ἀποστέλλομεν σώματα καὶ φύλλα συμμορφωμένα ὁδηγίαι σας. — Κον. Τρ. Κ. Κ]πολιν. Χρήματα ἐλήφθησαν γράφομεν. — Κον. Ε. Ζ. Χαλκίδα. Ἐλήφθη. Ἀποδείξεις ἀποστέλλεται. — Καν. Αἰ. Κ. Τρίπολιν. Συνδρομήτρια νεί ἐνεγράφησαν. Χρήματα ἐλήφθησαν. Μηχανὴν ραπτικής δύο κλωστῶν εὐρίσκετε καὶ ἀντὶ 40 δρ. Δυστυχῶς οὐδεμίαν ἔχομεν περὶ τὰ τοιαῦτα εἰδικότητα. — Καν. Α. Γκ. Ἀγιναν. Ἐλήφθη. Εὐχαριστοῦμεν. — Καν. Ε. Μ. Λονδίνον. Εὐχαριστοῦμεν δι' εὐμενεστάτας κρίσεις δὲν ἀνεμείνατε τὴν συνέθειαν. ἵνα ἀποφανθῆτε. — Καν. Μ. Δ. Πετροῦπολιν. Γίνεται χειρόγραφος, διότι δὲν ὑπάρχουσιν ἐνταῦθα ρωσικὰ στοιχεῖα. — Κον. Ο. Δ. Καλκούταν. Ἐλήφθησαν μετὰ τῆς ὡραιότητας ἐπιστολῆς, ἣν ἀδυνατοῦμεν νὰ δημοσιεύσωμεν.

ΣΥΜΒΟΥΛΗ

Ἐναντίον τῆς αἰμορραγίας τῆς ρινός. — Ἐάν θέλητε νὰ σταματήσῃ αὐτοστιγμῆ ἡ ροὴ τοῦ αἵματος τῆς ρινός, λαμβάνετε ἐν τεμάχιον χάρτου, τὸ κόπτετε στρογγύλον εἰς τὸ μέγεθος πενταλέπτου, καὶ τὸ προσκολλάτε ἐπὶ τοῦ οὐρανίσκου. Μετὰ τρία ἢ τέσσαρα δευτερόλεπτα ἡ αἰμορραγία ἐκλείπει ὀλοσχερῶς.

ΣΥΝΤΑΓΗ

Βόειον κρέας παστόν. — Λαμβάνετε μηρίον καὶ τὸ τρυφερόν τοῦ στήθους τοῦ βοός, γυμνόνουσαι αὐτὸ τῶν ὀστέων, τοῦ πάχους ἢ καὶ ἰσχυρῶν παραρτημάτων. Τρίψατε καθ' ἑκάστην, ἐπὶ μίαν ἐβδομάδα δι' ἄλατος καὶ νίτρου τὰ τεμάχια, κατόπιν ἐξ τοποθετήσατε αὐτὰ ἐντός δοχείου ἐπιμελῶς κεκλεισμένου. Μετὰ παρέλευσιν 6 ἡμερῶν τὰ ἐξάγετε καὶ τὰ κρεμάτε ἐντός καπνοδόχου, ὑπὸ τὴν ὅποιαν ἀφίνετε ταῦτα νὰ καπνισθῶσι. Κατόπιν περιτυλίξατε τα διὰ χάρτου καὶ θέλει διατηρηθῆ οὕτω παρεσκευασμένον πλεόν των τριῶν μηνῶν Ἡ γεῦσις του εἶναι παραπλήσια τῆς τοῦ χοιρομηρίου.

Εἰδοποιῶνται αἱ κ. κ. Συνδρομήτρια ἡμῶν, ὅτι τὰ παραγγελθέντα πολυτελῆ περικαλλύματα τῆς «Ἐφημερίδος των Κυριῶν» ἐχομίσθησαν ἤδη καλλιτεχνικὰ, ὀλόχρυσα, καὶ κομψὰ, δυνάμενα νὰ στολίσωσι καὶ τὴν κομψοτέραν αἴθουσαν. Τιμὴ αὐτῶν διὰ τὰς Ἀθήνας δρ. 3, διὰ τὰς ἐπαρχίας 3,50 καὶ διὰ τὸ ἐξωτερικόν φρ. χρ. 3.

Παρακαλοῦνται αἱ ὀλίγαι ἐν Ἑλλάδι καθυστεροῦσαι ἔτι τὴν συνδρομὴν αὐτῶν νὰ ἀποστείλωσιν αὐτὴν ἀμέσως, ἐντός συστημένης ἐπιστολῆς. Αἱ δὲ τοῦ ἐξωτερικοῦ ὀκτάφραγκον τοκομερίδιον τῆς Ἐθνικῆς Οραπέτης.

Κυρία μεσηλιξ, καλὴ οἰκοδέσποινα ζητεῖ θέσιν οἰκονόμου εἰς Παρθεναγωγεῖον ἢ εἰς οἰκίαν. Πληροφορίαι παρ' ἡμῖν.

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΓΥΝΑΙΚΕΙΩΝ ΦΟΡΕΜΑΤΩΝ

Ἡ ΦΙΛΑΡΕΣΚΕΙΑ

ὑπὸ τῆς κ. Ἀρετῆς Βασιλειάδου ἰδρύθη κατ' αὐτὰς νέον ἐργοστάσιον γυναικείων φορεμάτων μετ' εἰδικοῦ τμήματος ἀσπρρορούχων καὶ παιδικῶν ἐνδυμάτων.

Τιμαὶ λίαν συγκαταβατικά. Ἀθηναί. Οἰκία Δεμερτζῆ ἀρ. 8 παρὰ τὴν Καπνικαρέαν.

νείας μου νὰ καθοδηγῶ ἑαυτὴν εἰς πᾶσαν ἀπόφασιν καὶ πράξιν μου. Πιστεύσατέ με· ὁ πατὴρ δὲν ἀναπληροῖ πάντοτε ἐπαρκῶς τὴν ἑλλειψιν μητρός. Ἐπειδὴ εἶδον πολλοὺς ἀσυμβιβάστους γάμους καὶ τὰς κατόπιν συνεπειὰς, ὠρίσθη νὰ γίνω αὐτοῦργός τῆς ἰδίας μου τύχης, τῆς ἰδίας μου εὐτυχίας.

Ἐγνώρισα κατὰ βάθος ὁποίους φόβους ἢ ἐνθερμὸς τοῦ Γιλβέρτου φύσις δύναται νὰ ἐμπνεύσῃ, ὅπως καὶ παρετήρησα τὴν πρό ἔτους ἐπὶ βελτιώσει πρὸδον του.

Εἶναι ὁ χρηστότερος χαρακτήρ, ὃν δύναται τις ν' ἀπαντήσῃ ἐπὶ γῆς.

Ἄρα, δεσποινίς, εἰσθε ἀποφασισμένη. Ὑποθέτω λοιπόν, ὅτι δὲν θὰ παρεμποδίσθητε τὴν πρὸς τὸν πατέρα ὑμῶν διακρίνωσίν μου.

Οὐδεμίαν ἀντίρρησην ἔχω, ἂν δὲ δὲν ἐγνωστοποίησα τοῦτο ἢ ἰδίᾳ μέχρι τοῦδε πρὸς τὸν πατέρα μου, εἶναι διότι ἐθεώρησα ῥιψοκίνδυνον νὰ ὀμιλήσω πολὺ ἐνωρὶς εἰς αὐτὸν διὰ σχέδια, ἅτινα δὲν ἤθελον ἔχει ἄμεσον τὴν ἐκτέλεσιν. Προβλήματα δὲ ἐνδεχομένας τινὰς ἀντιστάσεις, ὡς ἐκ τοῦ πρακτικοῦ τοῦ πατρός μου χαρακτήρος, ἠγγόνουν τίνι τρόπῳ νὰ τίξω τὸ ζήτημα αὐτό.

Προμαντεύω, δεσποινίς. Ἡ Δὲ δυσκολία αὐταὶ προέρχονται ἐνεκεν ἐλλείψεως τῆς περιουσίας. Ἄν ἐδῶ ἐγκρατεῖται τὸ μόνον ἐμπόδιον, ἐπισήμως γνωστοποιῶ ὑμῖν ἀπὸ τοῦδε, ὅτι δύναται ν' ἀρθῆ. Καὶ ὁ Ὀνέζιμος διηγήθη ἐν ἐκτάσει τὰ κατὰ τὴν μητέρα του.

Ἐνθους καὶ θαυμάσια ἐξ εὐτυχίας ἡ Μαρκέλα ἔσπευσε νὰ προσθέσῃ

Ἄ! τότε οὐδὲν τὸ καλύον τὴν ἀπόφασιν τοῦ πατρός μου, ἐννοοῦντος νὰ προσαποκτήσῃ ἐν τῷ γαμβρῷ καὶ βιομήχανον συνεταῖρον.

Ἄλλ' ὁ πατὴρ μου νῦν ἀπουσιάζει· δὲν θὰ εἶναι δυνατὸν νὰ τὸν ἴδῃτε πρὸ τοῦ προγεύματος δηλ. πρὸ τῆς 10ης.

Τότε λοιπὸν ἐπιστρέφω.

Ἡ Μαρκέλα πλησιάζασα τῷ ἔτεινε τὴν χεῖρα καὶ μόλις καταστέλλουσα τὴν συγκίνησίν της προσέθηκε :

Σὰς εἶμαι ἀπείρως εὐγνώμων. Παρ' ἡμῶν ἐξαρτᾶται ἡ εὐτυχία δύο ὑπάρξεων, ἂν δὲ μαντεύω καλῶς πρέπει νὰ εἴπω τριῶν.

Ἐχεις δίκαιον, ἀγαπητὸν τέκνον, ὑπάρχει εὐτυχία ἀνωτέρα ἀπασῶν «ἢ εὐτυχία τοῦ πλησίον.» Καὶ ἐνῶ διηυθύνετο πρὸς τὴν θύραν ἢ θαλαμηπόλος εἰσήρχετο τεθορυβημένη: Κυρία, ὁ Κος Γιλβέρτος;... Σὰς ζητεῖ, εἶναι πελιδνὸς καὶ ὡς ἀπολωλώς.

Ὁ ἀδελφός μου!..

Ἄ! νὰ εἰσέλθῃ πάραυτα! Νὰ εἰσέλθῃ, ἐφώνησεν ἡ Μαρκέλα ὠχρῶσα.

Ὁ Γιλβέρτος εἰσελθὼν ἔπεσεν εἰς τὰς ἀγκάλας τοῦ ἀδελφοῦ του ὡς τρελλός.

Τὸ πᾶν ἀνατρέπεται.

Ὁ Γιλβέρτος ἀπνους σχεδὸν ἐν τῇ ἀγκάλῃ τοῦ Ὀνέζιμου· δὲν κατώρθωνε ν' ἀπαντήσῃ εἰς τὰς ἐρωτήσεις τῆς ἐν τίκτρά καταστήσει τρόμου διατελούσης Μαρκέλας.

Ἄδελφὲ, ἔλεγεν, παρκαλῶν αὐτὸν ὁ Ὀνέζιμος, ὀμίλησον, τί συμβαίνει; σ' ἐξορκίζω, ὀμίλει! (ἀκολουθεῖ).